

Gjenreisninga av Bodø

I 1940 ble rådmann Tellander utnevnt til leder av gjenreisningen i Nord-Norge, av Administrasjonsrådet. Det ble opprettet et gjenreisingskontor i Bodø, med Tellander, distriktsarkitekt E. Michalsen og reguleringsarkitekt S. Løvig. I løpet av okkupasjonen hadde de stort sett ferdige planer for gjenreisningen.

Sommeren 1940 laget arkitekt K. Lange og byingeniør C. Knutssøn et foreløpig utkast til regulering av den brente delen av byen, og BSR (Brente Steders Regulering) ble opprettet under Forsyningsdepartementet. BSR utarbeidet i 1942 en reguleringsplan for byen, som ble vedtatt av Byrådet og med mindre endringer vedtatt av nye myndigheter etter krigen. Med støtte i spesielle gjenreisingsforordninger ble det foretatt ekspropriasjoner og ny tomtere regulering av «brannstrøket».

Gjenreisningen kom ikke særlig i gang utover i 1945, og vinteren 1945/46 stod den fortsatt i stampe. På grunn av den skarpe konkurransen mellom de krigsskadede byene, særlig i forhold til materialer, og rådmann G. Næss mente at et nytt byggeår kunne gå tapt.

I februar 1946 oppnevnte derfor formannskapet en gjenreisingsnemnd med ordfører L. Aune som formann, og med E. Sannes, G. Nielsen, K. Karlsen, A.G. Johnson og S. Berglann som medlemmer. Aune, Sannes og Nielsen da som et arbeidsutvalg. De opprettet kontor i Bodø, som blant annet skulle ordne med byggetillatelse, tomtetildelinger, erstatninger m.m. Denne nemnda virket fram til 1952, og S. Berglann var formann den siste perioden. Nemnda hadde som mandat å overta og lede arbeidet for å fremme byens gjenreising, samt koordinere anskaffelsen av materiale for denne store oppgaven. Nemnda skulle i tillegg fremme rimelige krav overfor gjenreisings- og forsyningsmyndighetene. Lokalt skulle den holde kontakt med forretningsstandene og husbyggerne. To av medlemmene dro til Oslo, der de hadde konferanser med statsråder og boligdirektøren, de tok også kontakt med leverandører og fikk saken publisert ved avisinnlegg, intervjuer og via foredrag. Forretningsmannen Arvid Astrup i Oslo ble også en slags «ambassadør» for Bodø i forbindelse med anskaffelser av materialer og transport av disse.

I 1940 var det 720 bolighus i Bodø, med 1450 leiligheter. 380 hus (837 leiligheter) ble ødelagt under okkupasjonen, de fleste under bombingene 27. mai. I løpet av okkupasjonen ble det bygget 161 boliger (386 leiligheter). I 1945 - få, i 1946 10 (28), i 1947 68 (119). I 1948 kun 53 (83) på grunn av finansieringsproblemer. Høsten 1950 hadde byen like mange leiligheter som før krigen. Byens sentrumsområde ble gjort slakere under gjenoppbyggingen, ved at masse fra den ødelagte delen ble brukt for å endre profilen.

Skoler, kirke, rådhus, bad, brannstasjon, kommunale leiligheter, gater, vann og kloakk var ferdige i 1959».